

Svensk Genealogisk Tidskrift 2007–2016 – en kort historik

Av Michael Lundholm¹

Svensk Genealogisk Tidskrifts (SGT) historia kan sägas gått cirkeln runt. Från starten var den det 2007 i äkta säng födda barnet till Svenska Genealogiska Samfundet (SGS). Samfundet hade startats efter missnöje med Genealogiska Föreningens (GF) planer 2003 för sin medlemstidskrift Släkt och Hävd (SoH). Sedan 2016 är dock SGT Genealogiska Föreningens adoptivbarn.

Hösten 2003 föreslog GF:s styrelse att SoH skulle göras om till en årsbok i samarbete med Sveriges släktforskarförbund under namnet Släkt och Hävd/Släktforskarnas årsbok.² Förslaget skulle behandlas på ett föreningsmöte 8 november 2003 i Sabbatsberg. GF:s ordförande Ian Hamilton redogjorde för förslaget i GF-Aktuellt i oktober 2003 under rubriken »Släkt och hävd i ny skepnad«.³

De skäl Ian Hamilton anförde var dels svårigheten att få in kvalificerat material dels problem att hålla utgivningsplanerna. Det sista var viktigt eftersom SoH samdistribuerades med nyhetsbrevet GF-Aktuellt som innehöll viktigt föreningsinformation som inte fanns i SoH. Detta var, ska man komma ihåg, innan de flesta hade epost. Under våren hade styrelsen 24 april antagit en utgivningsplan för tre utgåvor av SoH för 2003, varav ett dubbelnummer. SoH hade alltså då ännu inte utkommit med något nummer för året. Inlagorna begränsades också till totalt 230 sidor. De föregående åren hade inkluderat dels en festskrift till Pontus Möller dels ett specialnummer med anledning av Stockholms 750-årsjubileum, vilket hade gjort inlagorna dessa år större än normalt. Inlagan i SoH för 2016 var som jämförelse 128 sidor.⁴

Förslaget motiverades alltså inte av ekonomiska skäl men GF hade de här åren ekonomiska problem och för mig verkar det helt klart att ekonomin spelade en roll. Antalet medlemmar hade på drygt 15 år sjunkit med ungefär 3000 till knappt 2300 i slutet av

---

¹¹ I den historia som berättas här har jag spelat olika roller, både vad gäller för att skapa SGT men också för att driva den och senare för att ge tidskriften en trygg hamn inom Genealogiska Föreningen. Jag var ordförande i SGS 2004–2007, redaktör för SGT 2008:1–2012:1 samt 2017:1–, medredaktör för SoH 2008 (jubileumsnummer), styrelseledamot i GF sedan 2015 och från 2017 sekreterare. Jag är alltså inte en oberoende observatör. Jag har därför försökt stödja berättelsen på olika formella föreningsdokument inom GF och SGS. Dessa finns tillgängliga inom respektive förenings arkiv som förvaras inom Släktforskarnas arkiv och bibliotek i GF:s lokaler (GF-SAB). Jag har också tagit emot synpunkter på texten från andra personer som på olika sätt spelat en roll i denna historia. Jag är tacksam för kommentarer från Torsten Berglund, Olle Elm, Lena A. Löfström, Urban Sikeborg och Elisabeth Thorsell. Den historia som berättas är dock sedd genom mina ögon och andra kan ha sett andra saker.

² Förslaget beslutades om på styrelsemöte 2003-10-01 (GF-SAB, Genealogiska Föreningens arkiv A2:4, styrelseprotokoll 2003-10-01). På mötet diskuterades ett ramavtal med Sveriges släktforskarförbund som dock inte är bilagt protokollet varför protokollet inte i detalj redovisar förslaget.

³ Hamilton (2003, nr 155, sid. 1 och 6). Notisen på sid. 6 är anonym så det är oklart om det var Ian Hamilton som själv skrev den.

⁴ GF-SAB, Genealogiska Föreningens arkiv A2:4, styrelseprotokoll 2003-04-23, § 7 samt SoH 2016:2.

2003. Åren 2001–2003 gick GF med ett ackumulerat underskott på ca 865 000.⁵ I styrelseprotokollen omnämns också att den försenade utgivningen av SoH orsakade extra kostnader.⁶

En särskild diskussionstråd hade skapats 21 oktober 2003 på Anbytarforum («Släkt och Hävds nedläggning och GF:s framtid») där frågan diskuterades. Initiativtagare var dåvarande redaktören för SoH Jonas Kuschner. Fram till 10 november 2003 gjordes inte mindre än 249 inlägg. En bakgrund till upprördheten angående förslaget var att Personhistorisk Tidskrift redan hade upphört med att publicera genealogiskt material samtidigt som SoH de senaste åren haft en mycket hög kvalitetsnivå. I samma nummer av GF-Aktuellt som presenterade styrelsens förslag meddelades också att Sveriges släktforskarförbund hade beslutat upphöra med publikationen Svenska antavlor. Styrelsens förslag uppfattades därför som ett hot mot möjligheten att alls kunna publicera kvalificerad genealogi eftersom kritikerna i praktiken såg framför sig en nedläggning av GF:s flaggskepp med få eller inga andra kvarvarande publiceringsmöjligheter.

Ett extra styrelsemöte inkallades 5 november och efter en lång diskussion beslutade styrelsen att dra tillbaka förslaget.⁷ Föreningsmötet, som var mitt första i GF, kom därför att sluta i antiklimax eftersom inget förslag om SoH fanns och inget beslut om SoH fattades. Diskussionstråden på Anbytarforum somnade in. En konsekvens blev dock att redaktören för SoH avgick.⁸ Det återstående dubbelnumret för 2003 utkom under ny redaktion, men först kraftigt försenat hösten 2005.⁹ För 2004 utkom bara ett nummer, men också först under 2005.¹⁰ Därefter kom utgivningen att ligga nere fram till 2008. Då utkom ett jubileumsnummer med Lars-Olof Skoglund och mig själv som redaktörer. Detta blev startpunkten för en förnyad kontinuerlig utgivning av SoH, dock utan min medverkan. Under våren 2004 framstår dock inte längre frågan om SoH:s framtid prioriterad av styrelsen.¹¹

Diskussionerna om en släktforskartidskrift byggd på det kvalitetsideal som hade präglat SoH:s utgivning fram till den turbulenta hösten 2003 fortsatte dock utanför GF under senhösten 2003. Dessa diskussioner ledde fram till att ett femtontal personer samlades till ett möte 31 januari 2004 i Fakultetsklubben Manne Siegbahn, Stockholms universi-

⁵ Underskotten var 185 000, 490 000 respektive 190 000 kr (GF-SAB, Genealogiska Föreningens arkiv B1:1, Verksamhetsberättelse 2002, Verksamhetsberättelse 2003).

⁶ GF-SAB, Genealogiska Föreningens arkiv A2:4, styrelseprotokoll 2003-04-23, § 7.

⁷ GF-SAB, Genealogiska Föreningens arkiv A1:2, höstmöte 8 november 2003, § 6. Protokollet från detta styrelsemöte innehåller ett ca 3,5 sidor långt referat av styrelsediskussionen (GF-SAB, Genealogiska Föreningens arkiv A2:4, styrelseprotokoll 2003-11-05, § 3).

⁸ GF-SAB, Genealogiska Föreningens arkiv A1:2, protokoll höstmöte 8 november 2003, § 6, 13.

⁹ GF-SAB, Genealogiska Föreningens arkiv A2:4, styrelseprotokoll 2005-09-07, § 5.

¹⁰ GF-SAB, Genealogiska Föreningens arkiv A2:4, styrelseprotokoll 2005-02-09, § 5.

¹¹ I perspektiv av höstens upprörda känslor kan det synas märkligt. Redan i minnesanteckningarna från en intern styrelsekonferens 2004-01-25 saknas dock redovisade inlägg om hur man skulle hantera framtiden för SoH (GF-SAB, Genealogiska Föreningens arkiv A2:4, fascikel »Mötesanteckningar från styrelsekonferens 2004-01-25«). Svårigheterna att ge ut SoH bidrog dock kortsiktigt till en bättre ekonomi. Från och med våren 2004 präglades styrelseprotokollen istället av något helt annat, nämligen planerna på en flytt till Marabou-huset i Sundbyberg.

tet, Frescativägen 22.¹² En ny släktforskarförening, Svenska Genealogiska Samfundet (SGS), såg dagens ljus.

Syftet var att ge ut en ny tidskrift, SGT, med ändamål »[...] att befrämja vetenskapliga metoder inom släktforskning [...]«.¹³ Med vetenskapliga metoder avsågs helt enkelt källdokumentation av empiriskt prövbara påståenden, eller som det uttrycktes i SGT:s programförklaring 2007, att påstådda resultat på ett så enkelt sätt som möjligt ska kunna verifieras.

En interimsstyrelse utsågs där jag själv blev ordförande och därefter ordinarie ordförande till och med 2007. Ett akademiskt orienterat redaktionsråd för SGT med Anders Winroth som ordförande utsågs för att garantera kvaliteten på publikationen.¹⁴ Redaktionsrådets sammansättning var en följd av att man i GF hade diskuterat möjligheten av att få ekonomiskt stöd till SoH från Vetenskapsrådet. Dessa diskussioner dog dock ganska snabbt i SGS.

Det var många som hade reagerat på förslagen från GF:s styrelse och många som hade synpunkter på hur en ny publikation skulle utformas. Inte tillräckligt många släktforskare blev dock medlemmar i SGS, varför de ekonomiska förutsättningarna för en utgivning inte fanns från starten.

Planen var att SGT skulle komma ut 2006 men först 2007 hade SGS samlat tillräckligt i ladorna, både ekonomiskt och vad gäller material att publicera, för att kunna påbörja utgivningen. I det första numret publicerades en programförklaring som hade antagits av SGS styrelse där frågan om SGT:s roll för vetenskaplighet i släktforskningen utvecklades.¹⁵

»SGT har därför ambitionen att vara en tidskrift:

- för alla släktforskare som vill publicera sina resultat med en gedigen redovisning av sina källor och de resonemang som ligger till grund för slutsatserna,
- för alla släktforskare som genom att läsa SGT vill lära sig mer om släktforskning; inte bara om de behandlade personerna och släkterna utan också hur man presenterar sina resultat och sina källor.«

Från starten blev SGT en medlemsförmån för SGS medlemmar. Förhoppningen var att om man kunde visa upp en tidskrift så skulle det bli lättare att utöka underlaget för den. För de två första numren var Elisabeth Thorsell redaktör (2007:1–2).¹⁶ Därefter bytte Elisabeth och jag roller så att hon blev ordförande i SGS (2008–2015) och jag blev redak-

¹² GF–SAB, Enskilda arkiv, VI Svenska Genealogiska Samfundet 1, fascikel »Konstituerande möte 2004-01-31«.

¹³ SGT 2007:1, sid. 3.

¹⁴ GF–SAB, Enskilda arkiv, VI Svenska Genealogiska Samfundet 1, fascikel »Årsmöte 2005«, Verksamhetsberättelse 2004.

¹⁵ SGT 2007:1, sid. 3.

¹⁶ Redaktionsrådet hade visserligen arbetat med 2007:1 och Anders Winroth står som redaktör för det numret och Elisabeth Thorsell som teknisk redaktör (SGT 2007:1, omslagets främre insida). I SGT 2007:2 (omslagets främre insida) står att redaktörsposten var vakant och att Elisabeth Thorsell var teknisk redaktör. Det var dock i praktiken Elisabeth Thorsell som fungerade som redaktör för dessa två nummer. Redaktionsrådet avskaffades formellt från och med 2010 (SGT 2010:1, omslagets främre insida).

tör för SGT (2008:1–2012:1).¹⁷ Elisabeth Thorsell inträdde dock som enda redaktionsledamot och kvarstod där till och med 2012:1.¹⁸ SGT fick i samband med redaktörsbytet en ny grafisk formgivning.

De här första åren kännetecknades av få aktiva som arbetade med tidskriften. Inflödet av artiklar var också ojämnt varför det var svårt att hålla utgivningsplanerna. Det andra numret (2007:2) kom exempelvis ut först våren 2008. Det blev inte sista gången en sådan försening inträffade. Redaktörerna gjorde själva det mesta av det handfasta jobbet. Irma Ridbäck fungerade dock de första åren (2007:1–2008:2) som recensjonsredaktör.¹⁹ Satsningen hade dock burit frukt i så motto att medlemsunderlaget ökade tillräckligt för att två nummer med en inlaga på totalt 128 sidor årligen skulle kunna finansieras.

Förändrade personliga omständigheter under 2012 gjorde det omöjligt för mig att fortsätta som redaktör varför jag avgick i december 2012.²⁰ Det årets andra nummer var då ännu inte utgivet. En ny redaktör tillsattes redan under våren 2013 men arbetet med SGT avstannade.²¹ Det var först genom att Urban Sikeborg blev redaktör 31 augusti 2014 och det omfattande arbete han la ner på SGT som 2012:2 kunde publiceras och den fortsatta utgivningen därefter komma ikapp med kalendern.²³ Urban kom sedan att vara redaktör till och med 2016:2.²⁴

Under Urbans ledning genomfördes nu en ny grafisk omgestaltning av SGT, den andra i ordningen, till dess nuvarande utseende. Den kom att gälla från 2014:1. En redaktionskommitté vars syfte det var att stödja redaktören tillsattes från och med 2014:1: Roger Axelsson och Torsten Berglund.²⁵ Urban Sikeborg var också framgångsrik med att rekrytera nya skribenter till SGT. Inlagornas omfattning kunde också ökas.

Under Urbans redaktörskap utkom också SGT 2015:1 som i praktiken var en liten bok med titeln »Vapenlikhetsfällan. Vapen- och sigillbruk under svensk medeltid. En introduktion för släkthistoriker, jämte rättelser till Svenska medeltidsvapen« med historikern Kaj Janzon som författare. Kajs forskning hade möjliggjorts genom Fonden för sigillhistorisk forskning vid Stockholms universitet och Stiftelsen Petrelliska Forskningsfonden (Riddarhuset). Med genomgående färgtryck och hårband kunde utgivningen säkras först

¹⁷ GF–SAB, Enskilda arkiv, VI Svenska Genealogiska Samfundet 1, fascikel »Årsmöte 2007-05-05«, årsmötesprotokoll § 5 och »Årsmöte 2008-03-16«, årsmötesprotokoll § 14.

¹⁸ SGT 2007:1–2, 2008:1–2, 2009:1–2, 2010:1–2, 2011:1–2 och 2012:1 (omslagens främre insida).

¹⁹ SGT 2007:1–2, 2008:1–2 (omslagens främre insida).

²⁰ GF–SAB, Enskilda arkiv, VI Svenska Genealogiska Samfundet 1, fascikel »Årsmöte 2013-04-14«, årsmötesprotokoll § 16.

²¹ GF–SAB, Enskilda arkiv, VI Svenska Genealogiska Samfundet 1, fascikel »Styrelse 2013-04-14« § 3.

²³ Från våren 2013 fördes många diskussioner i styrelsen och på medlemsmöten om framtiden för SGS och SGT. Även frågan om en nedläggning var aktuell. Se GF–SAB, Enskilda arkiv, VI Svenska Genealogiska Samfundet 1, fasciklarna »Årsmöte 2013-04-14«, årsmötesprotokoll § 15, »Extra medlemsmöte 2013-08-26«, protokoll § 4, »Styrelsemöte 2014-08-31«, protokoll § 4 samt »Handlingar rörande Svensk Genealogisk Tidskrift«.

²⁴ SGT 2012:2, 2013, 2014:1–2, 2015:1–2 och 2016:1–2 (omslagens främre insida).

²⁵ SGT 2014:1–2 och 2015:1–2 (omslagens främre insida).

efter ekonomiska bidrag från såväl Stiftelsen Petrelliska Forskningsfonden (Riddarhuset), Riksarkivet som Kungliga Patriotiska sällskapet.²⁶

Om SGT nu florerade så kunde man inte säga samma sak om SGS. Det hade egentligen stått klart för ganska många att styrelsearbetet i SGS egentligen utgjordes av ett i någon mening onödigt extraarbete eftersom det egentliga föreningsarbetet i SGS utfördes av redaktionen. Fokus i styrelsen tenderade också att skifta bort från det primära syftet att ge ut SGT till sekundära aktiviteter. Naturligt eftersom de flesta i styrelsen inte var involverade i produktionen av SGT.

De tidigare åren besvärades styrelsearbetet dessutom av en monumentalt komplicerad stadga. Den var skapad i perspektiv av att många hösten 2003 hade tyckt att GF:s styrelse toppred medlemmarna. Eftersom de aktiva i SGS kom att vara de som skötte tidskriften och som satt i styrelsen medan övriga medlemmar nog oftast såg sig som prenumeranter kom stadgan, tills den förenklades, i stället att skapa onödigt merarbete.

Det blev alltså efter hand tydligt att SGS inte längre kunde ge den organisatoriska stadga som SGT behövde. Symptomatiskt saknade SGS ordförande sedan Elisabeth Thorsell hade avgått våren 2015. Inom GF:s styrelse fanns dock en önskan att kunna bidra med att ge SGT en framtid. Även SGS:s styrelse bedömde 29 augusti 2015 »[...] att GF har större möjligheter att trygga utgivningen av SGT, än SGS.«²⁷ Man beslutade att inkalla ett extra medlemsmöte och föreslå en avveckling av SGS samt inleda en diskussion med GF om överlåtande av SGT. Ett avtal träffades senare under hösten 2015 med innebörden att GF skulle ta över SGT från och med 1 januari 2016.²⁹ I praktiken gav SGS bort SGT till GF samt lagret av gamla lösnummer och ett ansevärt kontantbelopp. I gengäld åtog sig GF att garantera utgivningen av SGT under två år (2016–2017). I samband med detta utökades redaktionsrådet med Olle Elm, som tidigare i egenskap av styrelseledamot i SGS bidragit i framställandet av SGT sedan utgivning av 2012:2.³⁰

SGT är nu alltså »tillbaka«, frestas man att säga, inom GF. Tidskriften har från början hämtat sin inspiration från SoH, särskilt utgivningen under det tidiga 00-talet vars signum var dåvarande SoH-redaktören Jonas Kuschners. I början av sin utgivning fyllde SGT också det vakuum som frånvaron av SoH skapade. När nu SGT är en publikation vid sidan av SoH inom GF så kan man konstatera att det är två väldigt olika släktforskartidskrifter som väl kompletterar varandra. Inom båda publikationerna kan en rad olika slags artiklar publiceras, men medan den typiska artikeln i SoH är en kortare utredning med en väl avgränsad frågeställning är den typiska artikeln i SGT en längre släktutredning med väldokumenterad källredovisning.

Skillnaden är dock att SoH är en medlemstidskrift medan SGT är en prenumerations-tidskrift. Hittills har dock rekryteringen av prenumeranter med hjälp av GF:s större marknadsföringsresurser gått bra och SGT bär inom GF sina kostnader. Antalet prenumeranter

²⁶ SGT 2015:1 (tryckortssidan).

²⁷ GF–SAB, Enskilda arkiv, VI Svenska Genealogiska Samfundet 1, fascikel »Styrelse 2015-08-29« § 5. Se även § 0.

²⁹ GF–SAB, Genealogiska Föreningens arkiv A2:7, fascikel »Styrelsen 2015-09-02« (styrelseprotokoll, § 12), »Styrelsen 2015-10-20« (styrelseprotokoll, § 11 och avtalsutkast i bilaga 12).

³⁰ SGT 2016:1–2 (omslagens främre insida).

ter 2016 var 159 vilket var det högsta antalet i SGT:s historia. Ökningen har fortsatt under 2017. Tillsammans publicerar tidskrifterna idag ungefär lika mycket eller till och med mer släktforskning som SoH gjorde fram till 2003.

Under sina första tio år har SGT utkommit med 19 fysiska nummer (18 enkelnummer och ett dubbelnummer) omfattande inlagor på tillsammans över 1300 sidor. Det är ungefär 130 sidor per årgång vilket är lika stor inlaga som SoH har för närvarande. Upplagan är dock avsevärt mindre än SoH:s upplaga.

Om vi fokuserar på artiklarna så har det publicerats 59 artiklar av tillsammans 35 olika författare. Tyvärr kan man konstatera att endast fyra kvinnor förekommer som författare. Tre artiklar har varit samförfattade och nio enskilda författare står för inte mindre än 36 artiklar tillsammans genom att ha författat mellan två och sju artiklar vardera. Den som har publicerat 7 artiklar är jag själv (merparten dock efter min redaktörstid).

Intressant är att mer än hälften av författarna (19 av 36) inte hade publicerat någon artikel i SoH innan de publicerade sig i SGT. Bland dessa återfinns också två av de författare som publicerat mest, fem artiklar vardera, varav en är nuvarande SoH-redaktören Magnus Bäckmark. Av de 36 författare som publicerat sig i SGT under dessa år och som innan sin publicering i SGT också publicerat en artikel i SoH så är det bara tre som under perioden 2008–2016 också publicerat någon artikel i SoH. Dessa tre personer är dels jag själv, Urban Sikeborg och Stig Östensson.

Slutsatsen är alltså att SGT har lyckats bredda kretsen av skribenter utöver de som redan publicerade artiklar i SoH. Några få har fortsatt att skriva i SoH men de flesta som gjort det tidigare har alltså uteslutande fortsatt att publicera sig i SGT. Här kan SGT:s inriktning på längre artiklar samtidigt som SoH begränsning av sina artiklars omfång vara naturliga förklaringar. Här har redaktörernas personliga nätverk också haft stor betydelse.

Om man fördelar artiklarna på tidsepoker efter huvudsakligt innehåll kan man konstatera att två tredjedelar av artiklarna handlar om 1600-talet och tidigare. Medan medeltiden inklusive 1500-talet avhandlas i 14 artiklar står 1600-talet ensamt för inte mindre 26 artiklar. Här finns förklaringen troligen att finna i att de som väljer att publicera sig i släktforskartidskrifter är personer som har en förkärlek att välja problem från äldre tid eftersom just dessa problem kräver en längre redovisning för att slutsatserna ska komma till sin rätt. Man ska heller inte underskatta viljan att sprida släktforskningsresultat som kan vara svåra att komma fram till är hög inom denna grupp av forskare.

Övriga artiklar är jämt på de tre återstående århundranden, med undantag för tre artiklar som är metodorienterade. Det är en avsevärd skillnad jämfört med de två senaste årgångarna av Släktforskarnas årsbok som innehåller hela 24 artiklar, av totalt 33, som är i någon mening metodinriktade.³¹ SGT är tydligt orienterat mot att publicera släkt- och personhistoriska forskningsresultat.

Under dessa tio år har SGT producerats med väldigt olika mjukvara. Hela tiden har dock tryckfärdiga PDF-filer producerats. Under 2007 producerades SGT med Pagemaker 7.0. I samband med att jag tillträdde som redaktör övergick jag till att använda typografe-

---

³¹ Se även Lundholm (2015) och Berglund (2017).

Genealogiska Föreningen

Riksförening för släktforskning sedan 1933

ringssystemet LaTeX och den bibliografiska databashanteraren BibTeX, som båda tillhandahålls under licenser som liknar »open source«. När Urban Sikeborg tog över producerades 2012:2 och 2013 med Microsoft Word. SGS gjorde dock en större investering, delvis baserad på »crowd funding«, och köpte in en ny dator till redaktören samt mjukvaran InDesign från Adobe. Sedan 2014:1 produceras SGT:s tryckoriginal med denna mjukvara.

Utgivningen av SGT 2016:2 vid årsskiftet 2016/2017 blev slutet på SGT:s första decennium och slutet av det första året inom GF. GF:s utgivning av den digitala publikationen »Svensk Genealogisk Tidskrift 2007–2016« är därför ett passande sätt att markera denna milstolpe i SGT:s historia.

En digital utgåva är välkommen av flera skäl. Lösnummer av SGT efterfrågas fortfarande men flera nummer, både äldre och yngre, har sålt slut. Den digitala utgåvan möjliggör också helt andra möjligheter att söka i fritextformat samlat på de olika utgåvorna. Detta kommer öka tillgängligheten av det rika släktforskningsmaterial som finns i SGT.

När Urban Sikeborg avgick som redaktör blev jag åter redaktör efter beslut i GF:s styrelse.³² Redaktionsrådet har under våren 2017 fått en ny sammansättning och består nu av Torsten Berglund, Olle Elm, Jonas Magnusson och Urban Sikeborg.

Käll- och litteraturförteckning

Källförteckning

[GF–SAB =] Genealogiska föreningen – Släktforskarnas arkiv och bibliotek
Genealogiska Föreningens arkiv
A1:2 Årsmötesprotokoll 2003–2014
A2:4 Styrelseprotokoll 1994–2008
A2:7 Styrelseprotokoll 2014–2015
B1:1 Verksamhetsberättelser 1933–2013
(utan signum) Styrelseprotokoll 2017-02-20
Enskilda arkiv, VI Svenska Genealogiska Samfundet
Volym 1

Litteraturförteckning

Anbytarforum, *Släkt och Hävds nedläggning och GF:s framtid*.

<http://forum.genealogi.se/index.php?board=12790.0>. [Hämtad 2017-05-20]

Hamilton, I., (2003), Släkt och hävd i ny skepnad, *GF–Aktuellt* 155, sid. 1. LIBRIS-ID: 3685583. ISSN: 0348-9736.

Lundholm, M., (2015), Vart är Släktforskarnas årsbok på väg? [Recension], *Svensk Genealogisk Tidskrift* 2015:2, sid. 159–162.

Berglund, T., (2017), Släktforskarnas årsbok 2016 [Recension], *Svensk Genealogisk Tidskrift* 2017:1, sid. 71–73.

[SoH =] *Släkt och Hävd* 2016:4. LIBRIS-ID: 8262719. ISSN: 0489-1090.

[SGT =] *Svensk Genealogisk Tidskrift*, 2007–2016. LIBRIS-ID: 10349591. ISSN: 1654-1731.

---

³² GF–SAB, Genealogiska Föreningens arkiv (utan signum), styrelseprotokoll 2017-02-20, § 13.